

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 13.7.2009
COM(2009) 362 окончателен

2009/0099 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО по отношение на капиталовите изисквания за търговските портфейли и за пресекюритизация и на надзорния преглед на политиките за възнагражденията

SEC(2009) 974 final

SEC(2009) 975 final

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

През юни 2006 г. под формата на Директива за капиталовите изисквания (ДКИ) беше приета нова рамка за капиталовите изисквания, основаваща се на преразгледаната международна капиталова рамка „Базел II“: тя включва Директива 2006/48/ЕО относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции (преработена) и Директива 2006/49/ЕО относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции (преработена).

Общопризнато е, че е необходима допълнителна регулаторна реформа, с която да се отстранят слабостите в рамката за регулаторния капитал и в управлението на риска на финансовите институции, които допринесоха за сътресенията на световните финансови пазари. Като част от мерките в отговор на финансовата криза през ноември 2008 г. Комисията упълномощи група на високо равнище, председателствана от г-н Жак де Ларозиер, да направи препоръки за реформа на европейския финансов надзор и регулиране. Групата представи 31 препоръки¹, които представляват широк набор от конкретни предложения за реформиращи регулаторни и надзорни действия. По отношение на структурата на възнагражденията, докладът Ларозиер препоръчва стимулите да бъдат по-добре съобразени с интересите на акционерите и с дългосрочната рентабилност на дружеството, като за целта структурата на схемите за възнаграждения във финансовия сектор трябва да бъдат изградени на принципа, че бонусите следва да отразяват действителните резултати от дейността, не трябва да бъдат предварително гарантирани и че оценяването на бонусите трябва да се извършва на многогодишна база, като изплащането на бонуса се разпределя през целия цикъл².

Въз основа на препоръките на групата, в своето съобщение „Движеща сила за възстановяването на Европа“ във връзка с пролетната среща на Европейския съвет на 4 март 2009 г.³ Комисията набеляза амбициозна програма за реформа на финансовия сектор. Настоящото предложение е една от многото мерки, които Комисията вече е предприела за изпълнение на програмата.

Комисията заяви, че предложението за промяна на Директивата за капиталовите изисквания, което тя трябва да представи до юни 2009 г., ще:

- включва разпоредби за засилване на капиталовите изисквания за активи, които банките държат в търговския портфейл за препродажба в краткосрочен план;
- повиши капиталовите изисквания за сложни секюритизации, както в банковия, така и в търговския портфейл; и
- позволи на органите по надзора да налагат капиталови „наказания“ на финансови институции, чиито политики за възнагражденията се смята, че пораждат недопустимо висок риск.

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf

² Препоръка 11.

³ http://ec.europa.eu/commission_barroso/president/pdf/press_20090304_en.pdf

На срещата в Лондон на 2 април 2009 г. лидерите на страните от Г20 също постигнаха съгласие за подобни цели. В Декларацията за заздравяване на финансовата система⁴ се заявява постигнатото съгласие, след като настъпи икономическо възстановяване да се предприемат действия за подобряване на качеството, количеството и международното съответствие на капитала в банковата система; и да се подкрепят и прилагат установените от Форума за финансова стабилност принципи за заплащане и възнаграждение и да се подкрепят устойчиви схеми за възнаграждения⁵.

На същата дата Форумът за финансова стабилност публикува доклад за проблемите на процикличността във финансовата система и принципите на разумни практики за определяне на възнагражденията във финансовия сектор⁶, който има за цел обвързване на стимулите за служителите с дългосрочната рентабилност на дружеството.

В доклада на ФФС за проблемите на процикличното развитие във финансовата система се съдържат препоръки за намаляване на процикличността, които обхващат три област: рамка на банковия капитал, разпоредби в случай на кредитна загуба на банката, както и ливъридж и оценка. Базелският комитет по банков надзор (Базелският комитет) издаде препоръки, насочени към намаляване на риска от това рамката за регулаторния капитал да засили прехвърлянето на сътресенията от финансовия сектор към реалната икономика. Това включва предложения да се намали използването на цикличните оценки на капитала, основаващи се на стойността под риск (Value-at-Risk) и да се увеличи покритието на риска за пресекюритизиращи инструменти и на риска от неизпълнение или миграционния риск за несекюритизирани кредитни продукти. В подкрепа на препоръките на ФФС и на Г20, Базелският комитет работи за изработването на по-подробни промени на действащите правила в съответствие с графика, определен от Г20.

Принципите на ФФС за разумни практики за определяне на възнагражденията призовават за ефективно управление на възнагражденията, като те следва да бъдат съобразени с всички видове риск, с времеви аспект на рисковете и да отговарят на резултатите от управление на риска. В тях се препоръчва регулаторният надзор да се използва за засилване на изпълнението от страна на дружествата.

С приетите на 30 април 2009 г. Препоръка по отношение на режима за възнагражденията на директорите на дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар⁷, и Препоръка относно политиката на възнаграждения в сектора на финансовите услуги⁸ Комисията направи първата стъпка за справяне с проблема, породен от неподходящи структури за възнаграждения. В придружаващо препоръките съобщение се посочваше, че Директивата за капиталовите изисквания ще бъде изменена, с цел споразуменията за възнаграждения в банки и инвестиционни дружества да влязат в обхвата на финансовия контрол.

⁴ http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf

⁵ На Европейския съвет на 19—20 март 2009 г. европейските лидери изразиха своята подкрепа за тези мерки.

⁶ http://www.fsforum.org/publications/r_0904a.pdf

⁷ Препоръка на Комисията за допълнение на Препоръка 2004/913/ЕО и Препоръка 2005/162/ЕО по отношение на режима за възнагражденията на директорите на дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар (C(2009)3177/2).

⁸ Препоръка на Комисията относно политиката на възнаграждения в сектора на финансовите услуги (C(2009)3159/2).

Комитетът на европейските институции за банков надзор (КЕИБН) разработи принципи за политиките за възнагражденията, които бяха публикувани на 20 април 2009 г. В обхвата на принципите попадат политиките за възнаграждение, които са в сила за цялата организация, като специално внимание се отделя на ключови аспекти, включително обвързването на индивидуалните цели с тези на дружеството; управление по отношение на контрола и вземането на решения; измерване на резултатите от дейността; форми на възнаграждения.

Настоящото предложение има за цел да приведе в действие ангажимента, поет в съобщението на Комисията от 4 март, и е в съответствие с международните цели на високо равнище, по които ръководителите на Г20 постигнаха съгласие.

И накрая, в съответствие със задачите, набелязани в съобщението на Комисията от 4 март, тя ще предложи през октомври 2009 г. още промени в Директивата за капиталовите изисквания, насочени към ликвидния риск и прекомерния ливъридж, с които ще се въведат разпоредби за динамично определяне на капиталовите резерви и ще се премахнат националният избор и правомощия, с цел да се ускори напредъкът към общи ръководни правила.

2. ОБЩЕСТВЕНО ОБСЪЖДАНЕ

От 25 март до 29 април 2009 г. се проведе открито обсъждане в интернет на предложените проекторазпоредби за търговския портфейл и за секюритизацията. Бяха получени осемнадесет отговора.

Като цяло отговорите подкрепят целите, изложени в проектопредложението на Комисията. Някои от отговорите изразиха загриженост, че подходът по отношение на пресекуритизация не е достатъчно целенасочен. Тази загриженост е породена обаче от предположението, че Комисията възнамерява да изисква приспадането от капитала на *всички* пресекуритизации, което би имало ефекта на всеобща забрана. Това не беше намерението на Комисията и това беше ясно заявено чрез внасянето на промени, които въвеждат по-диференциран подход.

От 29 април до 6 май 2009 г. в интернет на страницата на ГД МАРКТ се проведе отделно обществено обсъждане на предложените проекторазпоредби на политиката за възнагражденията. Бяха получени 23 отговора от финансови институции и представители на отрасъла, от държави-членки и регулатори.

Мнозинството от отговорите изразиха подкрепа за принципа, че политиките за възнагражденията в банковия сектор следва да отговарят на разумното и ефективно управление на риска и че това трябва да стане част от обхвата на надзорния преглед съгласно ДКИ.

Някои изразиха безпокойство, че понеже политиките и практиките за възнагражденията са съобразени със структурата и бизнес модела на отделните институции, заложените в ДКИ принципи не следва да имат прекалено задължаващ характер. Комисията вярва, че текстът позволява необходимата гъвкавост, като изисква от дружествата да прилагат принципите по начин, който е подходящ за техния размер, вътрешна организация и естеството, обхвата и сложността на тяхната дейност. Освен това други участници в обсъждането изразиха безпокойство, че включването в рамките на обхвата на надзорния преглед на възнаграждението на служителите, които не са натоварени с

управлението на дружеството, може да повлияе отрицателно върху колективните трудови договори, които се прилагат за неуправленския персонал в банките и в инвестиционните дружества.

3. ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Общо бяха оценени четиринадесет различни варианти на политика. Обобщението по-долу описва предпочетения вариант и очакваното от него въздействие.

Търговски портфейл

По отношение на капиталовите изисквания за търговските портфейли на банки ще бъдат въведени следните целеви изменения, съобразени с предвиденото от Базелския комитет:

- добавяне към обикновената стойност под риск (VAR) на допълнителна капиталова преграда, определена на базата на стойността под риск при сценарий от неблагоприятни пазарни условия. Тази промяна се очаква да доведе до почти двойно увеличаване на действащите капиталовите изисквания за търговския портфейл.
- разширяване на съществуващото капиталово изискване за риск от неизпълнение в търговския портфейл, за да се компенсират загуби, при които вината за неизпълнение не е на емитента — напр. намаляване на рейтинга, за да се отчете по-специално фактът, че последните загуби по търгуван дълг обикновено не се дължаха на неизпълнение от страна на емитентите. Цялостният ефект от тази промяна ще зависи от състава на портфейлите на банките в условията след кризата.
- определяне на капиталовото изискване за секюритизирани позиции в търговския портфейл на базата на съществуващите обикновени рискови тегла за банковия портфейл. Ефектът и от тази промяна ще зависи от състава на портфейлите на банките в условията след кризата.

Като цяло, банките обикновено поддържат капиталови равнища, които отговарят на техните вътрешно разработени „цели“, които могат да доведат до по-високи капиталови равнища от минимално изискваните. Поради това не е лесно да се изчисли еднозначно колко допълнителен капитал банките би трябвало да заделят, за да отговарят на предложените изменения. Увеличаването на изисквания минимален капитал може да се поеме отчасти от съществуващите капиталови буфери. Например, общият коефициент на платежоспособност за големи финансови институции в еврозоната в края на първата половина на 2008 г. беше средно 11,4 %, което показва среден капиталов буфер (над минималните капиталови изисквания) от 3,4 % от рисково претеглените активи.

Пресекюритизация

В съответствие с подхода, развит от Базелския комитет, към пресекюритизирани позиции се прилагат по-високи капиталови изисквания, отколкото към други секюритизирани позиции, с цел да се отрази по-големият риск от неочаквани загуби от обезценка.

За особено сложни пресекюритизации в предложенията се предлага да се засилят както изискванията за надлежна проверка, така и надзорния процес за тяхното налагане. За

инвестиции в пресекюритизации с особено висока сложност, банките ще трябва да докажат пред своите регулатори, че са спазили необходимите стандарти за надлежна проверка. В противен случай, ще се прилага общото приспадане от капитала. В някои случаи, когато се прецени, че изискваната надлежна проверка е неадекватна, на институциите ще бъде отнето правото в бъдеще да инвестират в такива инструменти.

Въздействието на предложените мерки върху бъдещото кредитно предлагане — финансирането на което се улеснява отчасти от емитирането на пресекюритизации като определени ценни книжа, обезпечени с дългови задължения (CDO) — следва да се оценява в зависимост от обема на емисията в условията след кризата. Данните показват, че в Европа емитирането на ценните книжа, обезпечени с дългови задължения, се сви от 88,7 млрд. EUR през 2007 г. на 47,9 млрд. EUR през 2008 г. Това свиване щеше да е дори по-голямо, ако Европейската централна банка и Банк ъф Ингленд не приемаха секюритизация като обезпечение. През 2008 г. 95 % от всички емитирани секюритизации бяха задържани от банките с цел „репо“ сделки, като първичният пазар остана на практика затворен поради значително намаления инвеститорски интерес към тези инструменти. На фона на тези тенденции, всякакво допълнително въздействие върху издаването на ценни книжа, обезпечени с дългови задължения, и върху кредитното предлагане изглежда ще има ограничен ефект. Тази мярка обаче може да ограничи възстановяването на вторичния пазар на засегнатите инструменти.

Оповестяване на рискове, свързани със секюритизацията

Изискванията за оповестявания в съответствие с международно съгласуваните стандарти ще бъдат засилени в редица области като секюритизирани експозиции в търговския портфейл и спонсориране на задбалансови позиции със специална цел.

Тези промени ще подобрят осведомеността на инвеститорите относно рисковия профил на банката и, като подобрят прозрачността, ще засилят стимулите на банките за управление на риска. Допълнителната административна тежест за банковия сектор на ЕС се изчислява на 1,3 млн. EUR на година и се очаква да се поеме основно от големите институции, които прилагат по-напреднал подход за управление на риска.

Надзорен преглед на политиките за възнагражденията

В резултата на предложените изменения кредитните институции и инвестиционните дружества ще бъдат задължени да приемат политики и практики за определяне на възнагражденията, които съответстват на ефективното управление на риска. Съответните принципи ще бъдат изложени в ДКИ, но ще бъдат съобразени с тези от Препоръката на Комисията С(2009) 3159 от 30 април 2009 г. относно политиката на възнаграждения в сектора на финансовите услуги.

Задължителният характер на съответните принципи от препоръката ще накара кредитните институции и инвестиционни дружества да ги спазват в по-стриктно.

Предложението предоставя на дружествата гъвкавостта, необходима за спазване на новото задължение и на висококачествени принципи по начин, който е подходящ за техния размер, вътрешна организация и за естеството, обхвата и сложността на тяхната дейност. Този подход вероятно ще сведе до минимум предварителните и текущите разходи на дружествата във връзка със спазването, поради което той беше предпочетен пред варианта, предвиждащ на всички дружества, независимо от техния размер, да бъде наложено стриктно и еднакво спазване на принципите от Препоръката на Комисията

С(2009) 3159 от 30 април 2009 г. относно политиката на възнаграждения в сектора на финансовите услуги.

ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на Общността.

4. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Имайки предвид, че промените трябва да се включат в съществуваща директива, най-подходящият инструмент е директива за изменение. Тази директива за изменение следва да има същата правна основа като директивата, която тя изменя. Следователно предложението се основава на член 47, параграф 2 от Договора за ЕС, който осигурява правната основа за хармонизиране на правилата, свързани със започване и извършване на стопанска дейност от, наред с друго, кредитни институции.

В съответствие с принципите на пропорционалността и субсидиарността, така както са изложен в член 5 от Договора за ЕО, целите на предлаганото действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и, в този смисъл, биха били постигнати по-добре от Общността. Неговите разпоредби не надхвърлят необходимото за постигането на набеязаните цели.

Единствено законодателство на Общността може да гарантира, че кредитните институции, извършващи дейност в повече от една държава-членка, подлежат на едни и същи изисквания за финансов надзор — в случая като се гарантира, че вече хармонизираната рамка за капиталови изисквания за кредитни институции и инвестиционни дружества се засилва допълнително чрез повишаване на капиталовите изисквания за позициите в търговския портфейл, чрез подходяща надлежна проверка и повишени капиталови изисквания за сложни пресекуритизации, както и чрез въвеждането на изрични правила и подходящи надзорни мерки и наказания по отношение на структурите за възнагражденията.

5. ПОДРОБНО ОБЯСНЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

5.1. Капиталови изисквания за пресекуритизация

(Член 1, параграфи 1 и 9 и приложение I, параграф 3)

Пресекуритизациите са секюритизации, които имат секюритизирани базисни позиции, обикновено с цел средно рискови секюритизирани експозиции да бъдат пакетирани в нови ценни книжа. Агенции за кредитен рейтинг и участниците на пазара ги считат по принцип за ниско рискови. Имайки предвид обаче тяхната сложност и чувствителност по отношение на взаимосвързани загуби, тези пресекуритизации предполагат по-високи рискове в сравнение с директната секюритизация. Затова в настоящото предложение са включени отделен набор от капиталови изисквания, които са по-високи, отколкото за директно секюритизирани позиции със същия рейтинг.

Освен това, в предложението се предвижда по-строг надзор за пресекуритизации, които са особено сложни. Базираният на извадковия метод надзорен преглед, който се

прилага към секюритизации и пресекюритизации с нормална сложност, не е достатъчно строг за някои видове пресекюритизации, при които по-високата сложност на въпросния инструмент поставя под съмнение способността на банката да познава напълно естеството и рисковете на базисните експозиции. Затова в предложението се предвижда спазването на действащите стандарти за надлежна проверка да се проверява за всяка отделна инвестиция по отношение на банки, които инвестират в такива продукти. С приемането на определение за това кои видове пресекюритизации са „изключително сложни“, Комитетът на европейските институции за банков надзор ще уеднакви надзорните практики, така че способността на институциите да извършват подходящи надлежни проверки по отношение на такива инструменти може да бъде конкретно проверена от органите по надзора за всеки отделен случай. В изключителни случаи, когато дадена банка не може да докаже пред своя регулаторен орган, че е спазила изискваната надлежна проверка по отношение на изключително сложна пресекюритизация, ще се прилага рисково тегло от 1 250% към позицията на тази пресекюритизация. Това капиталово правило се прилага към нови пресекюритизации, издадени след 31 декември 2010 г., и ще се прилага само за съществуващи пресекюритизирани позиции след 31 декември 2014 г., ако нови базисни експозиции биват добавени или заместени след тази дата. Съответно, рисково тегло от 1 250 % не може да бъде прилагано към стари позиции на банките в пресекюритизация (освен ако базисните експозиции на тези позиции са претърпели промяна след края на 2014 г.)

5.2. Технически промени

(Член 1, параграф 5 и приложение II, точка 4; член 1, параграф 7; член 2, параграфи 2 и 3; приложение I, точка 2 и приложение II, точка 2)

През 2006 г. Комисията и Комитетът на европейските институции за банков надзор създадоха Групата за транспониране на Директивата за капиталовите изисквания, за да се улесни съгласуваното изпълнение и прилагане в целия ЕС. Според тази група някои технически разпоредби на директивата се нуждаят от допълнително поясняване. Например, в настоящата директива ще се поясни, че капиталовите изисквания за риска при сетълмент са прилагат и за нетърговския портфейл.

5.3. Изисквания за оповестяване

(Член 1, параграф 11 и приложение I, точка 4)

С настоящото предложение се засилват съществуващите в ДКИ изисквания за оповестяване на секюритизираните експозиции на институции. По-специално, в бъдеще изискванията за оповестяване ще включват не само рискове за секюритизираните позиции в нетърговския портфейл, но също и за тези в търговския портфейл.

5.4. Капиталови изисквания за пазарен риск при секюритизация

(Член 1, параграфи 4, 6 и 8; член 2, параграф 1; приложение II, точка 1)

В момента, в търговския портфейл капиталовите изисквания за секюритизация се изчисляват все едно тези инструменти са обикновени дългови позиции; за разлика от банковия портфейл, по отношение на който съществува отделен, по-диференциран и чувствителен към риск набор от капиталови изисквания. В предложението се

предвижда капиталовите изисквания за търговския портфейл да бъдат базирани на изискванията, за подобни ценни книжа в банковия портфейл.

5.5. Капиталови изисквания за пазарни рискове, базирани на вътрешни модели

(приложение II, точка 3)

Понастоящем институциите могат да изчисляват своите капиталови изисквания за пазарни рискове в търговския портфейл, като използват свои собствени модели, с които се изчисляват възможните загуби от бъдещо неблагоприятно развитие на пазара. През 2007—2008 г. стана ясно, че вътрешните модели постоянно са подценявали възможните загуби при неблагоприятни пазарни условия. Това доведе до неадекватни капиталови изисквания и циклична нестабилност на банковия капитал, докато пазарната среда се влошаваше. Затова настоящата директива предвижда засилване на капиталовите изисквания, определени въз основа на вътрешни модели, по няколко начина:

- ще се изисква отделна оценка на потенциалните загуби при продължителен период от неблагоприятни обстоятелства, като по този начин ще се засили надеждността на моделите при неблагоприятни пазарни условия и ще се намали тяхното евентуално проциклично въздействие;
- от институциите ще се изисква да оценяват не само риска от загуби от неизпълнение на дългови позиции в търговския портфейл, но също възможни загуби от влошаване на кредитното качество, при отсъствие на неизпълнение;
- за да се развеят съмненията относно способността на вътрешните модели да отразяват адекватно специфичния рисков профил на секюритизираните позиции, от институциите ще се изисква да оценяват отделно стандартизирано капиталово изискване за рисковете на секюритизираните позиции в търговския портфейл.

5.6 Политики за възнагражденията

(Член 1, параграфи 2 и 3; приложение I, точка 1 и точка 4 iii))

Съгласно действащата европейска надзорна рамка не съществува изрично изискване политиките на финансовите институции за определяне на възнагражденията да бъдат предмет на надзор. В резултат на това, органите по надзора обикновено не отделят специално внимание на въздействието, което политиките за възнагражденията оказват върху риска и ефективното управление на риска.

Целта на настоящото предложено изменение на СКИ е:

- да наложи обвързващо задължение за кредитните институции и инвестиционните дружества да приемат политики и практики за определяне на възнагражденията, които отговарят и насърчават правилно и ефективно управление на риска, придружени с висококачествени принципи за разумно възнаграждение;
- да включи политиките за възнагражденията в обхвата на надзорния преглед съгласно ДКИ, което да позволи на органите по надзора да изискват от дружеството да предприеме действия за коригиране на евентуално констатирани проблеми.

- да създаде условия органите по надзора да могат да налагат финансови и нефинансови наказания (включително глоби) на дружества, които са в нарушение на задължението.

Предложеното изискване ще се прилага за кредитни институции и, по силата на член 34 от Директива 2006/49/ЕО, за инвестиционни дружества, които имат разрешение за извършване на дейност и са предмет на разпоредбите на Директива 2004/39/ЕО за пазара на финансови инструменти.

Обхватът на предложеното задължение се ограничава до възнагражденията на персонала, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на банката или на инвестиционното дружество. Идеята на това ограничение е изискването да бъде насочено към политиките за определяне на възнагражденията на лицата, които имат правомощия да вземат решения, които могат да повлияят върху нивото на поетия от институцията риск.

Предложените висококачествени принципи за правилно определяне на възнагражденията нямат за цел да препоръчват сумата и формата на възнаграждение, като институциите носят отговорността за изработването и прилагането на своята конкретна политика за определяне на възнагражденията. Дружествата разполагат с гъвкавост да изберат начина, по който прилагат принципите, в зависимост от своя размер, вътрешна организация и естеството, обхвата и сложността на своята дейност. Кредитните институции и инвестиционните дружества извършват различна дейност и имат различни нива на допустим риск: следователно структурите на възнагражденията и прилагането на принципите ще се различават.

Финансовият контрол в хода на надзорния преглед ще се фокусира върху това дали политиките и практиките за определяне на възнагражденията отговарят на разумното управление на риска, имайки предвид естеството на дейността на дружеството. С цел да се съгласуват оценките на надзорните органи и да се подпомогнат дружествата при спазване на принципите, в предложението се предвижда КЕИБН да изработят насоки за разумни политики за определяне на възнагражденията.

Ако органът по надзора констатира проблеми, той може да поиска от кредитната институция или инвестиционното дружество да предприеме качествени или количествени мерки, за да отстрани тези проблеми. Тези мерки могат да включват изискване („качествено“) за дружеството да коригира ситуацията, като промени структурата на възнагражденията, за да намали допустимия риск и, в подходящи случаи, изискване („количествено“) дружеството да задели допълнителен собствен капитал срещу риска.

Освен това, компетентните органи трябва също да имат правомощията съгласно ДКИ да налагат наказания за неспазване на изискванията на директивата (включително по отношение на предложеното изискване по отношение на политиките за възнагражденията). Правомощията за налагане на наказания са отделни от правомощията да се изисква от дружествата да предприемат качествени или количествени мерки. Предложеното изменение на член 54 от ДКИ има за цел да гарантира, че органите по надзора разполагат както с финансови, така и с нефинансови наказания и че те са ефективни, съразмерни и с възпиращ ефект.

Това предложено изменение на ДКИ допълва Препоръката на Комисията относно политиката на възнаграждения в сектора на финансовите услуги. По-подробните принципи, изложени в препоръката на Комисията, заедно с насоките на КЕИБН ще допринесат за спазване на задължението съгласно ДКИ. Те следва да предоставят допълнителни насоки как да бъде спазено задължението и рамка за регулаторите, която да прилагат при оценяване на структурите на възнагражденията на дружествата.

5.7 Общо уточняване на надзорния преглед съгласно член 136, параграф 2

Предложената нова алинея на член 136, параграф 2 има за цел да внесе яснота, че при извършването на надзорния преглед компетентните органи следва да отчитат както количествените, така и качествените аспекти на предвидената в член 123 оценка на кредитните институции относно вътрешния капитал и на предвидените в член 22 правила и мерки, процеси, механизми и стратегии на кредитните институции. Уточнението се прилага към целия процес на прегледа и не се ограничава до прегледа на новите изисквания, свързани с политиките и практиките на определяне на възнагражденията. Целта е да се улесни по-нататъшното сближаване на надзорните практики в ЕС.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО по отношение на капиталовите изисквания за търговските портфейли и за пресекуритизация и на надзорния преглед на политиките за възнагражденията

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 47, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁹,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора¹⁰,

като имат предвид, че:

- (1) Прекаленото и неразумно поемане на риск в банковия сектор доведе до фалит на отделни финансови институции и до проблеми във финансовата система на някои държави-членки и в целия свят. Въпреки че причините за подобно поемане на риск са многобройни и сложни, съществува съгласие сред надзорните и регулаторни органи, включително Г20 и Комитета на европейските институции за банков надзор, че неподходящите структури за възнаграждения на някои финансови институции допринесоха за това. Политиките за възнагражденията, които предлагат стимули при поемане от институцията на рисковете, надхвърлящи общото ниво на допустим риск, могат да подкопаят разумното и ефективно управление на риска и да засилят склонността към прекалено поемане на риск.
- (2) Съгласно Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции¹¹ от кредитните институции се изисква да имат правила и мерки, стратегии, процеси и механизми за управление на рисковете, на които са изложени. По силата на Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 14 юни 2006 година относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции¹², това изискване се

⁹ ОJ В , стр.

¹⁰ ОJ В , стр.

¹¹ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

¹² ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр.201.

прилага към инвестиционни дружества по смисъла на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета¹³. Директива 2006/48/ЕО изисква компетентните органи да извършват преглед на тези правила и мерки, стратегии, процеси и механизми и да преценят дали собствените средства на съответната кредитната институция или инвестиционно дружества осигуряват разумно управление и покритие на рисковете, на които институцията или дружеството са или могат да бъдат изложени. Този надзор се извършва на консолидирана основа по отношение на банкови групи и включва финансови холдингови дружества и свързани финансови институции във всички юрисдикции.

- (3) За да се предотврати отрицателния ефект, който неподходящи структури за възнаграждения могат да имат върху разумното управление на риска и върху контрола по отношение на склонността на отделни лица да поемат риск, изискванията на Директива 2006/48/ЕО следва да бъдат допълнени от изрично задължение за кредитните институции и инвестиционните дружества да създадат и поддържат за тези категории персонал, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху техния рисков профил, политики и практики за определяне на възнагражденията, които са в съответствие с ефективното управление на риск.
- (4) Тъй като прекаленото и неразумно поемане на риск може да подкопае финансовата стабилност на финансовите институции и да дестабилизира банковата система, е важно новото задължение относно политиките и практики за определяне на възнагражденията да се прилага последователен. Затова е уместно да се конкретизират основните принципи на разумното възнаграждение, с които да се гарантира, че структурата на възнагражденията не поощрява прекаленото поемане на риск от отделни лица и е съобразена със склонността за поемане на риск, ценностната система и дългосрочните интереси на институцията. За да се гарантира, че формулирането на политиките за възнаграждения е част от управлението на риска на финансовата институция, управителният орган (упражняващ надзорни функции) на всяка кредитна институция или инвестиционно дружество следва да установи общи принципи, които да се прилагат, като политиките следва да подлежат на независим вътрешен преглед поне веднъж годишно.
- (5) Политиката на възнаграждения следва да е насочена към обвързване на личните цели на членовете на персонала с дългосрочните интереси на съответната кредитна институция или инвестиционно дружество. Оценката на елементите от възнаграждението, обвързани с резултатите от дейността, следва да се базира на дългосрочните резултати и да отчита оставащите рискове, свързани с дейността. Оценката на резултатите следва да се осъществява за многогодишен период от време — примерно от три до пет години, за да се гарантира, че процесът на оценяване се основава на дългосрочните резултати и че фактическото плащане на елементите от възнаграждението, обвързани с резултатите от дейността, е разпределено през бизнес цикъла на дружеството.

¹³ ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр.1.

- (6) В Препоръката на Комисията от 30 април 2009 г. относно политиката на възнаграждения в сектора на финансовите услуги¹⁴ също се определят принципи, съответстващи на принципите в настоящата директива, за разумни политики за възнаграждения по отношение на това как дружествата могат да спазват това задължение.
- (7) Разпоредбите относно възнагражденията следва да не засягат правата, ако се приложими, на социалните партньори при договаряне на колективните трудови договори.
- (8) С цел да се гарантира бързо и ефективно правоприлагане, компетентните органи следва да имат също правомощията да налагат финансови или нефинансови мерки или наказания за неспазване на задължението съгласно Директива 2006/48/ЕО, включително на изискването за политики за възнаграждения, съответстващи на разумното и ефективно управление на риска. Тези мерки и наказания следва да бъдат ефективни, пропорционални и с възпиращ ефект.
- (9) С цел да се гарантира ефективен надзор над рисковете, породени от неподходящи структури на възнаграждения, приетите от кредитните институции и инвестиционните дружества политики и практики за определяне на възнагражденията следва да бъдат включени в обхвата на надзорния преглед съгласно Директива 2006/48/ЕО. В хода на този преглед надзорните органи следва да оценяват дали тези политики и практики насърчават прекаленото поемане на риск от съответния персонал.
- (10) С цел да се насърчи уеднаквяването на надзорните практики при оценяване на политиките и практиките за определяне на възнагражденията, Комитетът на европейските институции за банков надзор следва да изработи насоки за разумни политики на възнаграждения в банковия сектор. Европейският комитет на регулаторите на ценни книжа следва да съдейства за изготвянето на тези насоки, тъй като те са приложими и за политиките за възнагражденията на лицата, участващи в предоставянето на инвестиционни услуги и упражняването на инвестиционни дейности от кредитни институции и инвестиционни дружества по смисъла на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година за пазара на финансови инструменти¹⁵.
- (11) Тъй като неподходящите политики за възнаграждения и схеми за стимулиране могат да увеличат в недопустими размери риска, на който са изложени кредитните институции и инвестиционните дружества, е уместно компетентните органи да налагат качествени или количествени мерки на тези съответни субекти, които имат за цел да отстранят установените по време на надзорния преглед по Стълб II проблеми по отношение на политиките за възнагражденията. Качествените мерки, с които разполагат компетентните органи, включват изискване към кредитните институции или инвестиционните дружества да намалят риска, присъщ на техните дейности, продукти или системи, включително структурата на възнагражденията до степента, до която те са в

¹⁴ C(2009) 3159

¹⁵ ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр.1.

нарушение на ефективното управление на риска. Количествените мерки включват изискване за набиране на допълнителен собствен капитал.

- (12) С цел да се гарантира адекватна пазарна прозрачност по отношение на техните структури на възнаграждение и на свързания с това риск, кредитните институции и инвестиционните дружества следва да оповестяват информацията относно своите политики и практики за определяне на възнагражденията за тези категории персонал, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху техния кредитен профил. Това задължение обаче не следва да засяга Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни¹⁶.
- (13) Прегледът на рисковете, на които може да бъде изложена кредитната институция, следва да води до ефективни мерки по надзора. Затова е необходимо да се постигне още по-голямо сближаване в подкрепа на общи решения от надзорните органи и за осигуряване на еднакви условия за конкуренция в рамките на Общността.
- (14) В тази връзка следва да има отделно капиталово третиране на секюритизациите, в които са пакетирани други секюритизации и които са изложени на по-висок кредитен риск в сравнение с обикновените секюритизации, с цел възпиране на кредитните институции и инвестиционните дружества от инвестиции в особено сложни и рискови секюритизации.
- (15) Банки, които инвестират в пресекюритизации, са задължени съгласно Директива 2006/48/ЕО да извършват надлежни проверки по отношение и на базисните секюритизации и на заложените в тях несекюритизирани експозиции. В зависимост от сложността на слоевете в структурите за секюритизация и от сложността и разнообразието (или и двете) на несекюритизираните експозиции, които всъщност са в основата на пресекюритизацията, извършването на изискваните надлежни проверки може да се окаже невъзможно или икономически необосновано (или и двете). Такъв е случаят най-вече, когато основните базисни експозиции представляват например изкупуване, финансирано с дълг, или планирано финансиране чрез дълг. В този случай институциите не следва да инвестират в такива изключително сложни пресекюритизации. При прегледа на изискваната надлежна проверка компетентните органи следва да отделят особено внимание на такива изключително сложни секюритизации и да изискват те да бъдат изцяло приспаднати от капитала, освен ако не е демонстрирано по убедителен и задоволителен за тях начин, че във всеки отделен случай на изключително сложни пресекюритизирани експозиции, институцията е извършила надлежната проверка, изисквана съгласно Директива 2006/48/ЕО, включително по отношение на основните базисни експозиции.
- (16) С цел да се насърчи сближаването на практиките в областта на надзора по отношение на надзора над надлежните проверки за изключително сложни пресекюритизации, Комитетът на европейските институции за банков надзор

¹⁶ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр.31.

следва да изработи насоки, които да включват определение или критерии на видовете пресекюритизации, които за тази цел се смятат за „изключително сложни“. Това определение или тези критерии следва да се адаптират към развитието в пазарните практики.

- (17) Разпоредбите за достоверна оценка в Директива 2006/49/ЕО следва да се прилагат за всички инструменти, оценени по справедлива стойност, независимо дали са в търговския или в нетърговския портфейл на институциите. Следва да се уточни, че когато прилагането на достоверна оценка би довело до по-ниска балансова стойност от действително признатата при счетоводното отчитане, абсолютната стойност на разликата следва да се приспадне от собствения капитал.
- (18) Институциите следва да имат избор дали да прилагат капиталово изискване към секюритизираните позиции, които получават 1 250 % рисково тегло съгласно настоящата директива, или да ги приспаднат от собствения си капитал, независимо дали позициите са в търговския или в нетърговския портфейл.
- (19) Капиталовите изисквания за рисковете при сетълмент следва също да се прилагат към нетърговския портфейл.
- (20) Кредитни институции инициатори и кредитни институции спонсори следва да не могат да избягват забраната за непряка подкрепа, като използват своите търговски портфейли, за да осигуряват такава подкрепа.
- (21) Без да се засягат оповестяванията, изисквани изрично от настоящата директива, целта на изискванията за оповестяване следва да бъде да се предостави на участниците на пазара ярна и задълбочена информация относно рисковия профил на отделните институции. Поради това от институциите следва да се изисква да оповестяват допълнителна информация, която не е изрично описана в настоящата директива, ако това е необходимо за постигане на тази цел.
- (22) С цел да се създадат условия за съгласуваното прилагане в цялата Общност на Директива 2006/48/ЕО, Комисията и Комитетът на европейските институции за банков надзор създадоха работна група (Група за транспониране на Директивата за капиталовите изисквания) през 2006 г., на която беше възложена задачата да обсъжда и разрешава въпроси, свързани с изпълнението и прилагането на директивата. Според тази група някои технически разпоредби на Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО се нуждаят от допълнително поясняване. Следователно е уместно тези разпоредби да бъдат коригирани.
- (23) Когато във външна кредитна оценка за секюритизирана позиция се включва ефектът от кредитната защита, осигурявана от самата институция, извършваща инвестицията, институцията следва да не може да извлича ползи от по-ниското рисково тегло в резултат на тази защита. Това не следва да води до приспадане на секюритизацията от капитала, ако съществуват други начини за определяне на рисковото тегло в съответствие с действителния риск на позицията, без да се взима предвид такава кредитна защита.

- (24) В областта на секюритизацията следва значително да се повишат изискванията за оповестявания от страна на институциите. Те следва по-специално да отчитат рисковете на секюритизираните позиции в търговския портфейл.
- (25) Конкретното капиталово изискване във връзка с риска на секюритизираните позиции следва да отговаря на капиталовите изисквания за банковия портфейл, тъй като последните предвиждат по-диференцирано и обвързано с риска третиране на секюритизираните позиции.
- (26) Имайки предвид досегашните слаби резултати, стандартите за вътрешните модели за изчисляване на капиталовите изисквания по отношение на пазарния риск следва да станат по-строги. По-специално, отчитането чрез тях на риска следва да се извършва по отношение на кредитните рискове в търговския портфейл. Освен това, капиталовите изисквания следва да включват елемент, който отговаря на условията на стрес, за да се засилят капиталовите изисквания с оглед на влошаващите се пазарни условия и за да се намали възможността за проциклично развитие. С оглед на неотдавнашните особени трудности при третиране на секюритизирани позиции с помощта на подходи на базата на вътрешните модели, способността на институциите да моделират рисковете, свързани със секюритизацията, в търговския портфейл следва да се ограничи и да се изисква като правило стандартизирано капиталово покритие за секюритизирани позиции в търговския портфейл.
- (27) Следователно Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО следва да бъде съответно изменени.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2006/48/ЕО се изменя, както следва:

- (1) В член 4 се вмъкват следните точки (40а) и (40б):

„(40а) „пресекюритизация“ означава секюритизация, при която една или повече от базисните експозиции отговарят на определението за секюритизирана позиция;

(40б) „пресекюритизирана позиция“ означава експозиция към пресекюритизация;“

- (2) Член 22 се изменя, както следва:

- (а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи на държавата-членка изискват всяка кредитна институция да разполага с надеждни управленски правила и мерки, включващи ясна организационна структура с добре определена, прозрачна и последователна йерархия на отговорностите, ефективни процеси за установяване, управление, наблюдение и докладване на рисковете, на които тя е изложена или може да бъде изложена, адекватни

механизми за вътрешен контрол, включващи надеждни административни и счетоводни процедури, и политики и практики за определяне на възнагражденията, които отговарят и насърчават правилно и ефективно управление на риска.“

(b) Добавя се следният параграф 3:

„3. Комитетът на европейските институции за банков надзор изработва насоки за ясни политики за възнагражденията, които са в съответствие с принципите, посочени в точка 22 от приложение V. Европейският комитет на регулаторите на ценни книжа си сътрудничи тясно с Комитета на европейските институции за банков надзор в изработването на насоките за политиките за възнагражденията на персонала, участващ в предоставянето на инвестиционни услуги и дейности по смисъла на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година за пазара на финансови инструменти.

(3) В член 54 се добавя следният параграф:

„Държавите-членки гарантират, че за целите на първи параграф, техните съответни компетентни органи разполагат с правомощия да налагат финансови и нефинансови наказания или мерки. Тези мерки трябва да бъдат ефективни, пропорционални и с възпиращ ефект.“

(4) Член 57 се изменя, както следва:

(a) в параграф 1, буква с) се заменя със следното:

„с) стойността на експозицията на секюритизирани позиции, които получават рисково тегло 1 250 % съгласно приложение IX, част 4, и стойността на експозицията на секюритизирани позиции в търговския портфейл, които биха получили рисково тегло 1 250 % в нетърговския портфейл на същите кредитни институции.

(b) Добавя се следният параграф:

За целите на буква с) стойностите се изчисляват по начина, посочен в част 4 от приложение IX.“

(5) В член 64 се добавя следният параграф 5:

„5. Кредитните институции прилагат изискванията на част Б от приложение VII към Директива 2006/49/ЕО спрямо всички свои активи, измервани по справедлива стойност, когато изчисляват размера на собствения капитал, като не могат да включват в сумата на собствения капитал каквито и да е суми, необходими като корекция съгласно тези изисквания.“

(6) Член 66, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Общата стойност на позициите по член 57, букви л) — с) се изважда наполовина от общата стойност на позициите по букви а) — в) минус

букви и) — к) на същия член, и наполовина от общия размер на позициите по букви г) — з) на същия член, след прилагането на лимитите, предвидени в параграф 1 от настоящия член. Доколкото тази половина от общата стойност на позициите от букви л) — с) надвишава общата стойност на позициите в член 57, букви г) — з), превишението следва да се приспада от общата стойност на позициите от букви а) — в) минус букви и) — к) на същия член.

Позициите в член 57, буква с) не се приспадат, ако са включени в изчисленията на размера на рисково претеглените експозиции за целите на член 75, както е указано в приложение IX, част 4, или в изчисленията на капиталовите изисквания, както е посочено в приложение I към Директива 2006/49/ЕО.“

(7) Член 75, буква в) се заменя със следното:

„в) по отношение на цялостната им дейност, за валутен риск, за риск от сетълмънт и за стоков риск, капиталовите изисквания, определени в съответствие с член 18 от Директива 2006/49/ЕО;“

(8) Член 101, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Следните субекти не могат, с оглед на намаляване на потенциалните или реални загуби на инвеститорите, да осигуряват подкрепа на секюритизацията, която надхвърля договорните им задължения:

а) кредитна институция инициатор, която извършва едно от следните действия по отношение на секюритизацията:

i) приложила е член 95 при изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции;

ii) продала е инструменти от търговския си портфейл на секюритизаращо дружество със специална цел (SSPE), така че вече не държи капитал за конкретния риск на тези инструменти;

б) кредитна институция спонсор.“

(9) Следният член 122б се вмъква след член 122а:

„Член 122б

1. Независимо то рисковете тегла за общите пресекюритизирани позиции в приложение IX, част 4, компетентните органи изискват от кредитните институции да прилагат 1 250 % рисково тегло към позиции на изключително сложни пресекюритизации, освен ако кредитната институцията не докаже пред компетентните органи за всяка такава съответна пресекюритизирана позиция, че е спазила изискванията, посочени в член 122а, параграфи 4 и 5.

2. Параграф 1 се прилага по отношение на позиции в нови пресекюритизация, издадени след 31 декември 2010 г. По отношение на позиции в съществуващи пресекюритизации, параграф 1 се прилага считано от 31 декември 2014 г., ако след тази дата се прибавят или заменят нови базисни експозиции.“

В член 136, параграф 2 се добавя следният параграф:

„За целите на определяне на подходящото равнище на собствен капитал при процеса на надзорен преглед, извършен в съответствие с член 124, компетентните органи оценяват дали следва да се наложи конкретно изискване за собствен капитал в допълнение към минималното равнище, за да се отчетат рисковете, на които може да бъде изложена кредитната институция, като вземат предвид следното:

- а) количествените и качествените аспекти във вътрешната оценка на кредитната институция на капитала съгласно член 123;
- б) посочените в член 22 управленски правила и мерки, процеси и механизми на кредитните институции;
- в) резултатите от процеса на надзорен преглед, извършен в съответствие с член 124.“

(10) Член 145, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Кредитните институции приемат официална политика с цел спазване на предвидените в параграфи 1 и 2 изисквания за оповестяване и разполагат с политики за оценка на уместността на извършваните от тях оповестявания, включително за тяхната проверка и честотата, с която се извършват. Кредитните институции разполагат и с политика за оценяване дали извършваните от тях оповестявания предоставят достатъчно информация на участниците на пазара относно рисковия профил на институциите.

Когато тези оповестявания не предоставят достатъчно информация на участниците на пазара относно рисковия профил на институциите, кредитните институции публично оповестяват необходимата информация в допълнение към тази, изисквана съгласно параграф 1. Те разкриват обаче само информация, която е съществена и не представлява търговска тайна или не е поверителна съгласно техническите критерии, посочени в приложение XII, част 1.“

(11) Приложенията се изменят, както е посочено в приложение I към настоящата директива.

Член 2

Директива 2006/49/ЕО се изменя, както следва:

- (1) В член 3, параграф 1, първа алинея се добавя следната буква у):
„ у) „секюритизирана позиция“ и „пресекюритизирана позиция“ означават секюритизирана позиция и пресекюритизирана позиция според определението в Директива 2006/48/ЕО.“
- (2) В член 17, параграф 1 въвеждащото изречение се заменя със следното:
„Когато институцията изчислява размера на рисково претеглената експозиция за целите на приложение II към настоящата директива в съответствие с членове 84—89 от Директива 2006/48/ЕО, тогава за целите на изчислението, предвидено в приложение VII, част 1, точка 36 от Директива 2006/48/ЕО, се прилагат следните правила:“
- (3) Член 18, параграф 1, буква а) се заменя със следното:
„а) капиталовите изисквания, изчислени в съответствие с методите и вариантите, предвидени в членове 28—32 и в приложения I, II и VI, и, когато е приложимо, в приложение V, за своите дейности по търговския портфейл и в точки 1—4 от приложение II за своите дейности по нетърговския портфейл.“
- (4) Приложенията се изменят, както е посочено в приложение II към настоящата директива.

Член 3

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила най-късно до 31 декември 2010 г. законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за постигане на съответствие с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и таблицата на съответствието между тези разпоредби и настоящата директива.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки
2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел,

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Приложения V, VI, IX и XII към Директива 2006/48/ЕО се изменят, както следва:

(1) В приложение V се добавя следният раздел 11:

„11. ПОЛИТИКИ ЗА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯТА

22. При разработване и прилагане на политиките за възнагражденията за тези категории персонал, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил, кредитните институции съблюдават следните принципи по начин, който е подходящ за техния размер, вътрешна организация и за естеството, обхвата и сложността на тяхната дейност:
- а) политиката за възнагражденията съответства и насърчава надеждното и ефективно управление на риска и не поощрява поемането на риск, който надвишава нивото на допустимия риск за кредитната институция;
 - б) политиката за възнагражденията отговаря на бизнес стратегията, целите, ценностната система и дългосрочните интереси на кредитната институция;
 - в) управляващият орган (изпълняващ надзорни функции) на кредитната институция установява общите принципи на политиката за възнагражденията и отговоря за тяхното прилагане;
 - г) изпълнението на политиката за възнагражденията подлежи, поне веднъж годишно, на централен и независим вътрешен преглед на спазването на политиките и процедурите за възнагражденията, определени от управляващият орган (изпълняващ надзорни функции);
 - д) когато възнаграждението е обвързано с резултатите от дейността, неговият общ размер се основава на комбинация от оценката за резултатите на отделното лице и на съответната стопанска единица, както и на цялостните резултати на кредитната институция;
 - е) подходящ баланс между фиксираните и променливите елементи на общото възнаграждение; фиксираният елемент представлява достатъчно висок дял от общото възнаграждение, така че да позволява прилагането на напълно гъвкава политика за бонусите, включително възможността да не се изплащат бонуси;
 - ж) заплащания, свързани с преждевременно прекратяване на договор, отразяват постигнатите с течение на времето резултати и са определени по такъв начин, че да не се поощрява неуспехът;
 - з) измерването на резултатите от дейността, използвано за изчисляване на бонусите или пуловете от бонуси включва корекция за настоящи

и бъдещи рискове и отчита разходите за набиране на капитал и изискваната ликвидност;

- и) изплащането на значителен по размер бонус се отлага за подходящ период и е свързано с бъдещите резултати от дейността на дружеството.

(2) В приложение VI, част 1 се изменя, както следва:

- а) Точка 8 се заменя със следното:

„8. Без да се засягат разпоредбите на точки 9, 10 и 11, спрямо експозициите към регионални правителства и местни органи се прилага същото рисково тегло, както по отношение на експозициите към институции от точка 11а. Това третиране е независимо от прилагането на преценката, посочена в член 80, параграф 3. Не се прилага преференциалното третиране на краткосрочните експозиции, посочени в точки 31, 32 и 37.“

- б) Вмъква се следната точка 11а:

„11а. Без да се засягат разпоредбите на точки 9, 10 и 11 по отношение на експозициите към регионални правителства и местни органи на държавите-членки, деноминирани и финансирани в националната валута на това регионално правителство и местен орган, се прилага рисково тегло от 20 %.“

(3) Приложение IX се изменя, както следва:

- а) В част 3, точка 1 се добавя следната буква в):

„в) кредитната оценка не се базира изцяло или частично на нефинансирана подкрепа, предоставена от самата кредитна институция.“

- б) Част 4 се изменя, както следва:

- i) в точка 5 се добавя следното изречение:

„Когато не може да се използва кредитна оценка на номинирана АВКО за позиция от търговски книжа, покрити с активи, поради изискването по точка 1, буква в) от част 3, кредитната институция може да използва рисковото тегло, приложено към ликвидното улеснение, за да изчисли размера на рисково претеглената експозиция за търговските книжа, ако търговските книжа, емитирани по програма за търговски книжа, покрити с активи, и ликвидното улеснение формират покриващи се позиции.“

- ii) Точка 6 се заменя със следното:

„6. При спазване на условията по точка 8 размерът на рисково претеглената експозиция на секюритизирана или пресекюритизирана позиция с присъдена кредитна оценка се изчислява чрез прилагането към стойността на експозицията на рисковото тегло, съответстващо на

степената на кредитното качество, която компетентните власти, в съответствие с член 98, са определили, че съответства на кредитната оценка, така както е посочено в таблица 1.“

iii) Таблица 1 се заменя със следното:

Таблица 1

Степен на кредитно качество	1	2	3	4 (само за кредитни оценки, различни от краткосрочни и кредитни оценки)	всички други степени на кредитно качество
Секюритизиран и позиции	20 %	50 %	100 %	350 %	1250 %
Пресекюритизирани позиции	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %

iv) Таблица 2 се заличава.

v) Точка 46 се заменя със следното:

„46. Съгласно рейтинговия подход размерът на рисковото претеглената експозиция на секюритизираната или пресекюритизирана позиция с присъдена кредитна оценка се изчислява чрез прилагането към стойността на експозицията на рисковото тегло, съответстващо на степената на кредитното качество, която компетентните власти, в съответствие с член 98, са определили, че съответства на кредитната оценка, така както е посочено в таблица 4, като полученият резултат се умножава по коефициент 1,06.“

vi) Таблица 4 се заменя със следното:

Таблица 4

Степен на кредитно качество		Секюритизирани позиции			Пресекюритизирани позиции	
Кредитни оценки, различни от краткосрочни и кредитни	Краткосрочни кредитни оценки	А	Б	В	Г	Д

оценки							
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30%	
2		8 %	15%	25 %	25 %	40%	
3		10%	18%	35 %	35 %	50%	
4	2	12%	20%		40 %	65%	
5		20 %	35%		60 %	100%	
6		35%	50%		100 %	150%	
7	3	60%	75%		150 %	225%	
8		100 %			200 %	350%	
9		250 %			300 %	500 %	
10		425 %			500 %	650 %	
11		650 %			750 %	850 %	
всички други и без рейтингова оценка		1 250 %					

vii) Точка 47 се заменя със следното:

„47. Рисковите тегла в колона В на таблица 4 се прилагат, ако секюритизираната позиция не е пресекуритизирана позиция и ако ефективният брой на секюритизираните експозиции е по-малък от шест. За останалата част от секюритизираните позиции, които не са пресекуритизирани позиции, се прилагат рисковите тегла в колона В, освен ако позицията е в най-първостепенния транш на дадена секюритизация, в който случай се прилагат рисковите тегла в колона А. За пресекуритизираните позиции се прилагат рисковите тегла в колона Д, освен ако пресекуритизираната позиция е в най-първостепенния транш на пресекуритизацията и никоя от базисните експозиции не представляват сами по себе си пресекуритизирани експозиции, в който случай се прилагат рисковите тегла в колона Г. Когато се определя дали даден транш е най-първостепенен, не се изисква да се взимат предвид сумите, дължими по договори за лихвени или валутни деривати, дължими такси или други подобни плащания.“

viii) Точка 48 се заличава.

ix) Точка 49 се заменя със следното:

„49. При изчисляването на ефективния брой на секюритизираните експозиции многократните експозиции към един длъжник трябва да се третираат като една експозиция. Ефективният брой на експозициите се изчислява, като:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

където EAD_i представлява сумата от стойността на всички експозиции към i -ия длъжник. Ако е известен дялът от портфейла, свързан с най-голямата експозиция $C1$, кредитната институция може да изчисли N като $1/C1$.“

x) Точка 50 се заличава.

xi) Точка 52 се заменя със следното:

„52. При условията на точки 58 и 59 съгласно метода на надзорната формула рисковото тегло за секюритизирана позиция е рисковото тегло, което се прилага в съответствие с точка 53. Рисковото тегло обаче няма да бъде по-малко от 20 % за пресекуритизирани позиции и по-малко от 7 % за всички други секюритизирани позиции.“

xii) В точка 53, шеста алинея се заменя със следния текст:

„ N е ефективният брой на експозициите, изчислен съгласно точка 49. В случаите на пресекуритизация кредитната институция трябва да разглежда броя на секюритизираните позиции в пула, а не броя на базисните експозиции в първоначалните пулове, от които произхождат базисните секюритизирани експозиции.“

(12) (4) В приложение XII, част 2 се изменя, както следва:

i) Точки 9 и 10 се изменят, както следва:

„9. Кредитните институции, които изчисляват капиталовите си изисквания в съответствие с член 75, букви б) и в), оповестяват тези изисквания поотделно за всеки риск, посочен в тези разпоредби. Освен това капиталовото изискване за специфичен лихвен риск на секюритизираните позиции се оповестява отделно.

10. Следната информация се оповестява от всяка кредитна институция, която изчислява капиталовите си изисквания в съответствие с приложение V към Директива 2006/49/ЕО:

a) за всеки обхванат подпортфейл:

i) характеристиките на използваните модели;

- ii) за капиталовото изискване за допълнителен риск — използваните методики и рисковете, измерени чрез използването на вътрешни модели, включително описание на подхода, използван от кредитната институция за определяне на периодите на ликвидност, използваните методики за постигане на капиталова оценка, която отговаря на изисквания стандарт за надеждност и използваните подходи при валидиране на модела;
 - iii) описание на стрес тестовете, приложени към подпортфейла;
 - iv) описание на използваните подходите за бек-тестовете и удостоверяване на точността и последователността на вътрешните модели и процесите на моделиране;
- б) степен на одобрение от компетентния орган;
 - в) описание на степента и методиките за съблюдаване на изискванията, изложени в част Б от приложение VII към Директива 2006/49/ЕО;
 - г) максималните, усреднените и минималните стойности:
 - i) дневните показатели за стойността под риск през отчетния период и в края на периода;
 - ii) дневните показатели за стойността под риск в условия на стрес през отчетния период и в края на периода;
 - iii) капиталовото покритие за допълнителен риск през отчетния период и в края на периода;
 - д) размера на капитала за допълнителния риск, заедно със средно претегления период на ликвидност за всеки обхванат подпортфейл;
 - е) сравнение между дневните размери на стойността под риск, изчислявани в края на деня, и едnodневните промени в стойността на портфейла до края на следващия работен ден, както и анализ на всички случаи на съществено превишаване през отчетния период.“

б) Точка 14 се заменя със следния текст:

„14. Кредитните институции, които изчисляват размерите на рисковото претеглените експозиции в съответствие с членове 94—101 или капиталовите изисквания съгласно точка 16а от приложение I към Директива 2006/49/ЕО, оповестяват следната информация, когато е уместно, отделно за своите търговски и нетърговски портфейли:

- а) описание на целите на кредитната институция във връзка със секюритизационната дейност;
- б) естеството на другите рискове, включително ликвидния риск, заложен в секюритизираните активи;

- в) вида рискове по отношение на ранга на базисните секюритизиращи експозиции и по отношение на заложените в тези секюритизирани експозиции активи, поети и задържани при пресекюритизиращата дейност;
- г) различните роли, които играе кредитната институция в процеса на секюритизацията;
- д) индикация за степента на участието на кредитната институция във всяка от тях;
- е) описание на действащия процес за наблюдаване на промените в кредитния и пазарния риск на секюритизираните експозиции включително как поведението на базисните активи влияе върху секюритизираните експозиции и описание на това как тези процеси се различават за пресекюритизираните експозиции;
- ж) описание на политиката на кредитната институция, регулираща използването на хеджиране и нефинансирана защита за намаляване на рисковете от задържаните секюритизирани и пресекюритизирани експозиции, включително посочване по съответния вид рискова експозиция на контрагенти, към които институцията има съществени хеджиращи позиции;
- з) подходите за изчисляване на размерите на рисково претеглените експозиции, които кредитната институция прилага за своите секюритизационни дейности, включително видовете секюритизирани експозиции, към които се прилага всеки подход;
- и) видовете секюритизиращи дружества със специална цел, които кредитната институция, в качеството си на спонсор, използва, за да секюритизира експозиции на трета страна, включително дали, под каква форма и до каква степен кредитната институция има както балансови, така и задбалансови експозиции към тези секюритизиращи дружества със специална цел;
- й) обобщена информация за счетоводните политики на кредитната институция за секюритизационните дейности, включително:
 - i) дали транзакциите се третират като продажби или финансиране;
 - ii) признаването на печалбите от продажби;
 - iii) методите и важните допускания и данни, използвани за оценяване на секюритизираните позиции;
 - iv) третирането на синтетичните секюритизации, ако това не е обхванато от други счетоводни политики;

- v) как се оценяват активите, които предстоят да бъдат секюритизирани, и дали се записват в търговския или в нетърговския портфейл на кредитните институции;
- vi) политики за признаване в баланса на ангажименти като пасив, за които кредитната институция може да се наложи да осигури финансова подкрепа за секюритизирани активи;
- к) имената на АВКО, използвани при секюритизации, и видовете експозиции, за които е използвана всяка агенция;
- л) когато е целесъобразно, описание на подхода за вътрешно оценяване, както е определен в приложение IX, част 4, включително структурата на процеса на вътрешно оценяване и връзката между вътрешното оценяване и външните рейтинги, използването на вътрешно оценяване за цели, различни от оценяване на капитала чрез подхода на вътрешното оценяване, контролните механизми за процеса на вътрешно оценяване, включително обсъждане на независимостта, отчетността и прегледа на процеса на вътрешно оценяване; видовете експозиции, към които се прилага процесът на вътрешно оценяване и стресовите фактори за определяне на нивата на кредитното подобрение по видове експозиции;
- м) обяснение на значителни промени в някое от количествените оповестявания по букви и)–л), настъпили след последния отчетен период;
- н) отделно за търговския и нетърговския портфейл, следната информация, разбита по видове експозиции:
 - i) общия текущ размер на експозициите, секюритизирани от кредитната институция, отделно за традиционни секюритизации, за синтетични секюритизации и за секюритизации, за които кредитната институция действа само в качеството на спонсор;
 - ii) общия размер на балансовите секюритизирани експозиции, задържани или закупени, и на задбалансовите секюритизирани експозиции;
 - iii) съвкупния размер на активите, които подлежат на секюритизация;
 - iv) за секюритизирани улеснения, предмет на ускорена амортизация, съвкупният размер на усвоените експозиции, по смисъла на прехвърлянето на дялове съответно между продавача и инвеститора, общия размер на капиталовите изисквания за кредитната институция срещу задържаните (т.е. останали при продавача) дялове от усвоените експозиции и неувоените линии и общия размер на капиталовите

изисквания за кредитната институция срещу инвеститорските дялове от усвоеното салдо или неувоените линии;

- v) размера на секюритизираните експозиции, приспаднати от собствения капитал или с рисково тегло от 1 250 %;
 - vi) обобщена информация за дейността по секюритизация за текущата година, включително размера на секюритизираните експозиции и признати печалби или загуби от продажби;
- o) отделно за търговския и нетърговския портфейл, следната информация:
- i) общия размер на задържаните или закупени секюритизирани експозиции и свързаните с тях капиталови изисквания, разбити на секюритизирани и пресекюритизирани експозиции, и допълнително разбити по съдържателен брой интервали със сходни рискови тегла или интервали на капиталови изисквания, за всеки от използваните подходи за определяне на капиталовите изисквания;
 - ii) общия размер на задържаните или закупени пресекюритизирани експозиции, разбити по вида експозиция преди и след хеджирането/застраховането, и експозицията към финансови гаранции, разбита по категория на кредитоспособност на гаранта или по име на гаранта;
- п) за нетърговския портфейл и относно експозициите, секюритизирани от кредитната институция — размера на обезценените/просрочени секюритизирани активи и загубите, признати от кредитната институция за текущия период, двете разбити по видове експозиции;
- р) за търговския портфейл — общия текущ размер на експозициите, секюритизирани от кредитната институция и обект на капиталовите изисквания за пазарен риск, разбити на традиционни/синтетични и по видове експозиции
- в) Добавя се следната точка 15:

„15. Оповестява се следната информация относно политиката и практиката за определяне на възнагражденията на кредитната институция за тези категории персонал, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху нейния рисков профил:

- a) информация относно процеса на вземане на решение, използван при избор на политиката за възнагражденията, включително, ако е целесъобразно, информация за състава и мандата на комитета за определяне на възнагражденията, името на външният консултант, чиито услуги са използвани за избор на политика за възнагражденията, и ролята на съответните заинтересовани страни;

- б) информация относно връзката между заплащането и резултатите от дейността на институцията;
- в) информация относно използваните критерии за измерване на постигнатите резултати и коригирането на риска;
- г) информация относно критериите за постигнатите резултати, на базата на които се определя правото на дялове, опции и променливите елементи на възнаграждението;
- д) основните параметри и логика на схемата на бонусите и други непарични добавки.“

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Приложения I, II, V и VII към Директива 2006/49/ЕО се изменят, както следва:

(1) Приложение I се изменя, както следва:

а) Точка 14 се изменя, както следва:

i) Първа алинея се заменя със следния текст:

„14. Институцията причислява своите нетни позиции от търговския портфейл в инструменти, които не са секюритизирани позиции, изчислени в съответствие с точка 1, към подходящите категории в таблица 1, въз основа на техния емитент/длъжник, вътрешната или външна кредитна оценка и остатъчният срок до падежа, като след това ги умножи по теглата, посочени в таблицата. Тя сумира своите претеглени позиции, получени от прилагането на тази точка и на точка 16а (независимо дали те са дълги или къси), за да изчисли своето капиталово изискване за специфичния риск.“

ii) Четвърта алинея се заличава.

б) Вмъква се следната точка 16а:

„16а. Институцията изчислява капиталовото изискване за своите нетни позиции от търговския портфейл в инструменти, които са секюритизирани позиции, както следва:

а) за секюритизирани позиции, които в нетърговския портфейл на същата институция биха били предмет на стандартизирания подход за кредитен риск, 8 % от размера на рисковото претеглената експозиция съгласно стандартизирания подход, предвиден в част 4 от приложение IX към Директива 2006/48/ЕО;

б) за секюритизирани позиции, които в нетърговския портфейл на същата институция биха били предмет на вътрешнорейтинговия подход, 8 % от размера на рисковото претеглената експозиция, изчислен съгласно вътрешнорейтинговия подход, предвиден в част 4 от приложение IX към Директива 2006/48/ЕО. С одобрение на надзорните органи методът на надзорната формула може да се използва от институции, които не са институции инициатори, които могат да го прилагат за същата секюритизирана позиция в нетърговския им портфейл. Когато е уместно, прогнозираните вероятност от неплащане и зададен процент на загуба при неплащане, заложили в метода на надзорна формула, се определят в съответствие с членове 84—89 от Директива 2006/48/ЕО или, при отделно одобрение от надзорните органи, въз основа на подхода, предвиден в точка 5а от приложение V;

в) Независимо от букви а) и б), за секюритизирани позиции, които биха били подлежащи на рисковото тегло от 1 250 % съгласно член 122б, параграф 1 от Директива 2000/48/ЕО, ако се намираща в нетърговския портфейл на същата институция, 8 % от размера на рисковото претеглената експозиция съгласно същия член.“

в) Точка 34 се заменя със следното:

„34. Институцията сумира всички свои нетни дълги позиции и всички нетни къси позиции в съответствие с точка 1. Тя умножава общата си брутна позиция по 8 %, за да изчисли капиталовото си изискване за специфичен риск.

г) Точка 35 се заличава.

(2) В приложение II, точка 7, втора алинея се замества със следния текст:

„Независимо от това, в случай на суап за кредитно неизпълнение институцията, чиято експозиция, възникваща от суапа, представлява дълга позиция в базисния инструмент, има право да използва коефициент от 0 % за потенциална бъдеща кредитна експозиция, освен ако суапът за кредитно неизпълнение не съдържа клауза за анулиране при несъстоятелност на дружеството, чиято експозиция, възникваща от суапа, представлява къса позиция в базисния инструмент, дори и когато базисният инструмент не е изпаднал в неизпълнение, в който случай коефициентът за потенциална бъдеща кредитна експозиция на институцията не надхвърля размера на премиите, които все още не са платени от дружеството на институцията.“

(3) Приложение V се изменя, както следва:

а) Точка 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи могат, при посочените в настоящото приложение условия, да разрешават на институциите да изчисляват капиталовите си изисквания за позиционен риск, валутен риск и/или стоков риск, като използват свои собствени вътрешни модели за управление на риска, вместо или заедно с методите, описани в приложения I, III и VII. За всеки отделен случай компетентните органи дават одобрение за използването на модели за целите на надзора във връзка с капиталовите изисквания.“

б) В точка 4, втора алинея се заменя със следния текст:

„Компетентните органи проверяват способността на институцията да изпълнява бек-тестове както при реални, така и при хипотетични промени в стойността на портфейла. Бек тестването за хипотетични промени в стойността на портфейла се основава на сравнение между стойността на портфейла в края на деня и стойността му в края на следващия ден при допускане, че позициите са непроменени. Компетентните органи изискват от институциите да предприемат подходящи мерки за подобряване на

тяхната програма за бек-тестове, ако преценят, че тя е ненадеждна. Като минимално условие, компетентните органи изискват от институциите да извършат бек-тестове за хипотетични промени (като използват промените в стойността на портфейла, които биха възникнали, ако позициите в края на деня останат непроменени).“

в) Точка 5 се заменя със следното:

„5. За целите на изчисляването на капиталовите изисквания за специфичен риск, свързан с търгувани дългови или капиталови инструменти, компетентните органи одобряват използването на вътрешен модел на институцията, ако наред със спазването на условията в останалата част на настоящото приложение, вътрешният модел отговаря на следните условия:

- а) той обяснява историческите промени на цените в портфейла;
- б) той отчита концентрациите по отношение на големината и промените на състава на портфейла;
- в) той е устойчив в неблагоприятна среда;
- г) той е потвърден с бек-тестове, чиято цел е да се оцени, дали специфичният риск е точно отразен. Ако компетентните органи разрешат тези бек-тестове да бъдат извършени въз основа на съответни подпортфейли, последните трябва да бъдат уместно подбрани;
- д) той отчита индивидуалния базисен риск. Това означава, че институциите трябва да покажат, че вътрешният модел е чувствителен към съществени характерни различия между подобни, но не идентични позиции;
- е) той отчита събитийен риск.

Вътрешният модел на институцията трябва да оценява консервативно риска от нисколиквидни позиции и от позиции с ограничена ценова прозрачност в условията на реалистични пазарни сценарии. Освен това моделът трябва да отговаря на минималните изисквания по отношение на стандартите за данни. Анализите трябва да са достатъчно консервативни и могат да се използват, само когато наличните данни са недостатъчни или не отразяват реалната волатилност на позицията или портфейла.

При използването на вътрешен модел институцията може да реши да изключи от изчисленията на своето капиталово изискване за специфичен риск, позициите, за които е спазено капиталово изискване за позиционни рискове съгласно точка 16а от приложение I.

С развитието на техниките и на най-добрите практики институциите трябва да се възползват от тези нови техники и практики.“

г) Въмъкват се следните точки от 5а до 5к:

„5а. Институции, които са предмет на точка 5 за търгувани дългови инструменти, при изчисляването на капиталовите си изисквания трябва да имат установен подход за отчитане на риска от неизпълнение и на миграционния риск за позициите в търговския си портфейл, които са в допълнение към рисковете, отчетени в размера на стойността под риск, както е посочено в точка 5. Институцията трябва да покаже, че нейният подход отговаря на стандартите за надеждност, посочени в членове 84—89 от Директива 2006/48/ЕО, при допускане за постоянно равнище на риска, и коригирани при необходимост с цел да отразяват въздействието на ликвидността, концентрациите, хеджирането и опционните характеристики.

Обхват

5б. Подходът за отчитане на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск обхваща позиции, които са предмет на капиталови изисквания за специфичен лихвен риск, но не обхваща позиции, предмет на специалния режим от точка 16а от приложение I. След получаване на одобрение от надзорния орган институцията може да реши да включи последователно всички борсово котиран капиталови позиции и деривативни позиции, на базата на борсово котиран капиталови инструменти, за които такова включване съответства на това как банката измерва и управлява вътрешно риска. Подходът трябва да отразява въздействието от взаимнообвързаността между събитията на неизпълнение и събитията на миграция. Той не трябва да отразява въздействието на диверсифицирането между събитията на неизпълнение и събитията на миграция, от една страна, и други фактори на пазарен риск, от друга страна.

Параметри

5в. Подходът за отчита на допълнителните рискове трябва да измерва загубите в резултат на неизпълнение, както и вътрешната или външна рейтингова миграция при 99,9 % доверителен интервал за капиталов хоризонт от една година.

Корелационните допускания се подкрепят от анализ на обективна информация в концептуално надеждна рамка. Подходът за отчитането на допълнителните рискове отразява подходящо концентрацията на един или повече емитенти. Отражават се също концентрациите, които могат да възникнат в рамките на един клас или в различни класове продукти при неблагоприятни пазарни условия.

Подходът се основава на допускането за постоянно ниво на риск за едногодишен капиталов хоризонт, което предполага, че определени отделни позиции в търговския портфейл или набор от позиции, по отношение на които е настъпило неизпълнение или миграция през техния ликвиден хоризонт, са пребалансираны в края на техния ликвиден хоризонт, за да се достигне първоначалното ниво на риск. Като

алтернатива, дадена институция може да реши да използва допускането за постоянна едногодишна позиция.

5г. Ликвидните хоризонти се определят съгласно времето, необходимо за продажбата на позициите или за хеджиране на всички свързани съществени ценови рискове на пазарите при неблагоприятни пазарни условия, като се отделя специално внимание на размера на позицията. Ликвидните хоризонти отразяват действителната практика и опит по време на периоди както на системни сътресения, така и на сътресения, характерни само за институцията. Ликвидният хоризонт се измерва съгласно консервативни допускания и е достатъчно дълъг, така че актът на продажбата или хеджирането, сам по себе си, не би повлиял съществено върху цената, на която биха се извършили продажбата или хеджирането.

Подходящият ликвиден хоризонт за дадена позиция или набор от позиции не може да бъде по-кратък от три месеца.

При определяне на подходящия ликвиден хоризонт за дадена позиция или набор от позиции се вземат предвид вътрешните политики на институцията, свързани с коригирането на оценката и управлението на нетъргуваните позиции. Когато дадена институция определя ликвидните хоризонти по-скоро за набори от позиции, отколкото за индивидуални позиции, критерият за подбора на набора от позиции се определя по начин, който изчерпателно отразява различията в ликвидността. Ликвидните хоризонти са по-големи за позиции, които са концентрирани, което отразява по-дългия период, необходим за реализацията на такива позиции. Ликвидният хоризонт за институция, набираща активи за секюритизация, отразява времето за натрупване, продажба и секюритизация на тези активи или за хеджиране на съществените рискови фактори при неблагоприятни пазарни условия.

5д. Хеджове могат да бъдат включени в подхода на дадена институция за отчитане на допълнителните рискове от неизпълнение или от миграция. Позициите могат да бъдат нетирани, когато дълги и къси позиции се отнасят за един същи финансов инструмент. Ефектите от хеджирането и от диверсификацията, свързани с дългите и късите позиции, включващи различни инструменти или различни ценни книжа на същия длъжник, както и дългите и късите позиции към различни емитенти, могат да бъдат признати само чрез изрично моделиране на брутни дълги и къси позиции в различните инструменти. Институциите отразяват въздействието на съществените рискове, които могат да се случат по време на интервалите между падежа на хеджираните позиции и ликвидния хоризонт, както и възможността за съществени базисни рискове в стратегиите за хеджиране по продукт, ранг в капиталовата структура, вътрешен или външен рейтинг, падеж, година на емитиране и други разлики в инструментите. Институцията отразява хеджирана позиция само до степента, до която тя може да бъде поддържана, когато длъжникът приближава кредитно или друго събитие.

За позиции в търговския портфейл, които са хеджирани посредством динамични стратегии за хеджиране, ребалансиране на хеджираните позиции в рамките на ликвидния хоризонт на хеджираната позиция може да бъде признато, при условие че институцията (i) избере постоянното моделно ребалансиране на хеджираната позиция пред съответния набор от позиции в търговския портфейл, (ii) демонстрира, че резултатите от ребалансиране са включвани в по-добро измерване на риска и (iii) демонстрира, че пазарите на използваните за хеджиране инструменти са достатъчно ликвидни, за да позволят такава ребалансиране дори по време на неблагоприятни пазарни условия. Всякакви остатъчни рискове от динамични стратегии за хеджиране трябва да бъдат отразени в капиталовото изискване.

5е. Подходът за отчитане на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск трябва да отразява нелинейното въздействие на опции, структурирани кредитни деривати и други позиции със съществено нелинейно поведение по отношение на промени в цените. Институцията взема надлежно предвид размера на моделния риск, характерен за оценката и оценяването на ценовите рискове, свързани с такива продукти.

5ж. Подходът за включване на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск се основава на обективни данни.

Валидиране

5з. Като част от независимия преглед на своята система за измерване на риска и за валидиране на своите вътрешни модели, както се изисква в настоящото приложение, и с оглед на подхода за отчитане на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск, институциите по-специално

- i) потвърждават, че подходът им за моделиране на взаимовръзките и ценовите промени е подходящ за техния портфейл, включително за избора и теглата на техните систематични рискови фактори;
- ii) извършват различни стрес тестове, включително анализ на чувствителността и на сценариите, за да оценят количествената и качествената обективност на подхода, особено по отношение на третирането на концентрациите. Тези тестове не се ограничават до различните събития, настъпили в миналото;
- iii) прилагат подходящо количествено валидиране, включително съответните сравнителни показатели за вътрешно моделиране.

Подходът за отчитане на допълнителните рискове трябва да отговаря на прилаганите от институцията вътрешни методи за управление на риска с цел установяване, измерване и управление на търговските рискове.

Документиране

5и. Институцията документира своя подход за отчитане на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск, така че неговата взаимоотнообвързаност и други допускания, използвани в моделирането, да са прозрачни за компетентните органи.

Вътрешни подходи въз основа на различни параметри

5й. Ако институцията използва подход за отчитане на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск, който е несъвместим с всички изисквания в настоящата точка, но е съвместим с вътрешните методи на институцията за установяване, измерване и управление на рисковете, тя трябва да може да демонстрира, че нейният подход води до капиталово изискване, което е поне толкова голямо, колкото ако се основаваше на подход, който е напълно съвместим с изискванията на настоящата точка. Компетентните органи преглеждат поне веднъж годишно дали посоченото в предходното изречение се съблюдава. Комитетът на европейските институции за банков надзор следи различните практики в тази област и изготвя насоки, за да осигури равнопоставеност.

Честота на изчисляване

5к. Институцията изчисляват подхода за отчитане на допълнителните рискове поне веднъж седмично.

д) Точка 7 се заменя със следното:

„7. За целите на точка 10б, букви а) и б), резултатите от собственото изчисление на институцията се умножават по коефициент (m_+) с най-малка стойност 3.“

е) В точка 8, първа алинея се замества със следното:

„За целите на точка 10б, букви а) и б), мултипликационният коефициент (m_+) се увеличава с плюс-фактор между 0 и 1 в съответствие с таблица 1, в зависимост от броя на превишаванията за последните 250 работни дни, доказани от бек-тестовете на институцията за измерване на стойността под риск, както се посочва в точка 10. Компетентните органи изискват от институциите да изчисляват превишенията по последователен начин въз основа на бек тестване на хипотетичните промени в стойността на портфейла. Превишение е еднодневна промяна в стойността на портфейла, която надвишава съответния еднодневен размер на стойността под риск изчислен от модела на институцията. С цел определяне на плюс-фактора, броят на превишенията се оценява поне веднъж на тримесечие.“

ж) Точка 9 се заличава.

з) Точка 10 се изменя, както следва:

і) буква в) се заменя със следното:

„в) 10-дневен еквивалентен период на държане;“

ii) буква д) се заменя със следното:

„ д) месечно актуализиране на набора от данни.“

и) Добавят се следните точки 10а и 10б:

„10а. В допълнение, всяка институция изчислява „стойността под риск в условия на стрес“ на 10-ия ден, с 99-процентов едностранен доверителен интервал на измерване на стойността под риск за текущия портфейл, със заложените показатели на модела за стойност под риск, калибрирани с историческите данни от периодите на значителни финансови сътресения, имащи отношение към портфейла на дружеството. Изборът на такива исторически данни подлежи на годишен преглед и одобрение от компетентните органи. Комитетът на европейските институции за банков надзор следи различните практики в тази област и изготвя насоки, за да осигури уеднаквяване. Институциите изчисляват стойността под риск при неблагоприятни пазарни условия поне веднъж седмично.

10б. Всяка институция трябва да спазват ежедневно капиталовото изискване, изразено като сбора на:

а) по-голямото от (1) размера на нейната стойност под риск за предходния ден, изчислена съгласно точка 10 (VaR_{t-1}); и (2) средната величина на измерените дневни стойности под риск в съответствие с точка 10 за всеки от предходните шестдесет работни дни (VaR_{avg}), умножена с мултипликационния фактор (m_+);

плюс

б) по-голямото от (1) размера на нейната най-актуална известна стойност под риск при неблагоприятни пазарни условия, изчислена съгласно точка 10 ($sVaR_{t-1}$); и (2) средната величина на стойностите под риск при неблагоприятни пазарни условия, измерени по начина и с честотата, посочени в точка 10а през предходните шестдесет работни дни (VaR_{avg}), умножена с мултипликационния фактор (m_+);

плюс

в) сумата от нейните претеглени позиции (независимо дали дълги или къси), получена от прилагането на точка 16а от приложение I;

плюс

г) по-голямата от последно измерената величина и средната величина за период от 12 седмици на допълнителния риск от неизпълнение и на миграционния риск, измерени от институцията съгласно точка 5а.“

й) В точка 12, първа алинея се замества със следното:

„Моделът за измерване на риска отчита достатъчен брой рискови фактори в зависимост от степента на активност на институцията на съответните пазари. Когато рисков фактор е включен в ценовия модел на институцията, но не е включен в модела за измерване на риска, институцията трябва да може да обоснове този пропуск по задоволителен за компетентните органи начин. Освен това, моделът за измерване на риска обхваща нелинейността на опции и други продукти, както и риска от взаимообвързаност и базисния риск. Когато се използват аналози за рискови фактори, те трябва да бъдат подкрепени от добри исторически данни за държаната действителна позиция. В допълнение, следното се прилага за индивидуални видове рискове:“

(4) Приложение VII, част Б се изменя, както следва:

а) В точка 2, буква а) се заменя със следното:

„а) документираните правила и процедури за процеса на оценяване. Това включва ясно определени отговорности в различните области при определяне на оценките, източниците на пазарна информация и прегледа на тяхната целесъобразност, насоки за използването на ненаблюдавани показатели, отразяващи допусканията на институцията за това какво биха използвали пазарните участници при ценообразуване на позицията, честотата на независимото оценяване, избрания час за заключителните цени, процедурите за коригиране на оценките, и процедурите за месечно и извънредно потвърждение;“

б) Точка 3 се заменя със следното:

„3. Институциите, когато е възможно, пазарно оценяват своите позиции. Пазарното оценяване е оценяване поне веднъж дневно на позициите по лесно достъпни заключителни цени от независим източник. Примери за това са борсови цени, цени от системи за пазарна информация или котировки от независими брокери с висока репутация.“

в) Точка 5 се заменя със следното:

„5. Когато не е възможно да се приложи пазарно оценяване, институциите трябва да извършат консервативно моделно оценяване на позициите/портфейлите, преди да приложат капиталови изисквания към търговския портфейл. Моделно оценяване е всяко оценяване, което се сравнява спрямо бенчмарк, екстраполира се или се изчислява по друг начин на базата на пазарни данни.“

г) В точка 6, буква а) се заменя със следното:

„а) висшето ръководство е запознато с елементите на търговския портфейл или на други оценени по справедлива стойност позиции, които подлежат на моделно оценяване, и осъзнава значението на несигурността, която моделът поражда при отчитането на риска/доходността от дейността;“

д) Точки 8 и 9 се заменят със следното:

„Коригиране на оценката

8. Институциите въвеждат и поддържат процедури за извършване на коригиране на оценката.

Общи стандарти

9. Компетентните органи изискват следните корекции в оценката да бъдат официално взети предвид: нереализирани кредитни спредове, разходи за закриване на позиции, операционни рискове, предсрочно прекратяване, разходи, свързани с инвестиране или финансиране, бъдещи административни разходи и, когато е целесъобразно, риск от модела.“

е) Точки от 11 до 15 се заменят със следното:

„11. Институциите въвеждат и поддържат процедури за изчисляване на корекцията в текущата оценка на нисколиквидни позиции. Такива корекции, когато е необходимо, се извършват в допълнение към всякакви промени в стойността на позицията, изисквани за целите на финансовото отчитане, и отразяват неликвидността на позицията. Съгласно тези процедури, институциите преценяват няколко фактора при определяне на необходимостта от коригиране на оценката за нисколиквидни позиции. Тези фактори включват периода от време, необходим за пълно хеджиране на позицията/рисковете, променливостта и средната стойност на разликата между цените „купува“ и „продава“, наличието на пазарни котировки (брой и самоличност на маркетмейкърите), променливостта и средните стойности на търгуваните количества, включително търгуваните количества в периоди на неблагоприятни пазарни условия, пазарна концентрацията, „застаряването“ на позициите, степента, до която оценката се основава на моделно оценяване, и влиянието на други рискове от модела.

12. Когато използват оценки от трети страни или моделно оценяване, институциите преценяват дали да приложат коригиране на оценката. Освен това институциите преценяват необходимостта от създаване на резерви за нисколиквидните позиции и периодично преглеждат тяхната уместност.

13. Когато корекции в оценките доведат до значителни загуби през текущата финансова година, те се приспадат от първоначалния собствен капитал на институцията по член 57, буква к) от Директива 2006/48/ЕО.

14. Другите печалби/загуби в резултат от корекции в оценката се включват в изчисляването на „нетната печалба на търговския портфейл“ по член 13, параграф 2, буква б) и се добавят към/изваждат от допълнителния собствен капитал, с който могат да се покриват изискванията за пазарни рискове в съответствие с тези разпоредби.

15. Корекции в оценката, които превишават тези, направени по счетоводната рамка, която ползва институцията, се третираат в

съответствие с точка 13, ако те водят до съществени загуби, или с точка 14 — във всички останали случаи.“